

[Alfred Hansen]

Endelig skal jeg nævne en anden relativt stor gruppe, som siger, at der er for mange skift i lærerkorpset. Det tror jeg faktisk er rigtigt. Det kan man ikke sige noget generelt om, men der er eksempler på meget hyppige lærerskift. Jeg vil gerne høre ministerens vurdering – selv om det er op til kommunerne, men ministeren har før udtalt sig i retning af at påvirke kommunerne til et eller andet – af det at sikre en fast vikarstab, f. eks. inden for en kommune, sådan at bestemte vikarer i større udstrækning er knyttet til 1, 2, 3, 4 skoler, så eleverne ikke, hver gang de får en vikar i de enkelte klasser, stifter bekendtskab med et nyt ansigt.

Hvis vi ser på de begrundelser, der er givet for flytning fra privatskoler til folkeskolen – det udgør også et ret betydeligt antal; men totalt er der altså flere, der forlader folkeskolen til fordel for de private skoler, end omvendt – ser vi, at 37 pct. angiver, at eleven ikke kan leve op til skolens faglige krav. Det er jo meget interessant at sidestille med den hyppigste begrundelse for at forlade folkeskolen, nemlig at undervisningens faglige standard er for lav. Og så ser man nu, at de fleste forlader den private skole, fordi de ikke kan leve op til skolens faglige krav.

Man angiver for 21 pct.s vedkommende transportproblemer, og også her er der utilfredshed med lærerens person. Her vil jeg komme med den samme bemærkning, som jeg kom med vedrørende folkeskolen.

Der er også problemer med, at eleverne ikke kan leve op til skolens disciplinære krav, og at forældrene ikke billiger skolens stramme disciplin. Mange, der ønsker at få deres børn ud af folkeskolen, henviser til ønsket om en strammere disciplin, men der er altså også elever, der synes, at disciplinen er for stram i de frie skoler, og det dokumenterer med al ønskelig tydelighed, at der er behov for begge skoleformer.

Til slut vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til folkeskoleloven og folkeskoleforliget. Forliget har nu bestået i ca. 6 år. Ministeren har givet udtryk for, at regeringen ønsker dette forlig opretholdt. Jeg vil tillade mig at sige, at jeg tror, der er grund til at bryde dette forlig, ikke for at så splid mellem forligspartierne, men af flere andre grunde; jeg skal opremse et par stykker.

For det første må jeg konstatere, at med de initiativer, der er taget fra politisk side

inden for forligspartierne, er der fremsat forslag her i folketinget, som klart tager afstand fra alle elementer i folkeskoleloven. Man erkender, at der er noget i folkeskoleloven, som ikke virker efter hensigten, og det har man demonstreret sin modvilje imod ved at fremsætte konkrete forslag.

Et andet væsentligt argument for at få brudt dette skoleforlig er, at man selvfølgelig til enhver tid må have mulighed for at tage temperaturen i folketinget med hensyn til, hvilken folkeskole der skal være, og hvilke forhold der skal gælde for de frie skoler fremover.

Den 23. marts 1981 var der indrykket en stor annonce i en del dagblade, herunder Fyens Stiftstidende, af partiet venstre, som taler om den forældrestyrede folkeskole. Partiet venstre, som er et af forligspartierne, siger bl. a.:

»Alt for ofte lærer børnene for lidt og får det svært, når de forlader skolen. De læser ikke godt nok, staver ikke godt nok, regner ikke godt nok. De ved ikke nok om deres baggrund, religiøst, kulturelt og socialt.«

Endelig må jeg konstatere, at der er to flertal, der er to forlig. Der er ét forlig om folkeskolen, men der er et helt andet forlig om den økonomiske politik. Derfor tror jeg, at man ikke får rettet op på de problemer, der er i folkeskolen, før man får en mere nuanceret holdning til problemerne, og før man får mulighed for at diskutere dem på tværs af de forlig, der måtte være indgået.

Helle Degn (S):

Debatten om folkeskolen markerer en tendens til, at efter at debatten om socialindkomsten og olien er ved at forstumme, er turen kommet til folkeskolen.

Overskrifterne er mange i dagspressen: »Flugten fra folkeskolen«. Lad mig først tage fat på den påstand.

Realiteterne er, at elevtallet i private skoler har bevæget sig fra 5 til 7 pct. og ikke op til 50 pct., som man næsten kunne få indtryk af fra avisoverskrifterne. Stadig ønsker altså mellem 93 og 95 pct. af alle landets forældre, at deres børn skal gå i folkeskolen, og sådan har forholdet været stort set i de sidste 10 år. Tilskudsordningerne har været til debat, og socialdemokratiet har ingen planer om at ændre på den såkaldte lærerskematimets-